

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 8.000

Letna inozemstvo . . . » 13.000

Letna inozemstvo, USA dol. 15

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXIX. - Štev. 49 (1482)

Gorica - četrtek, 15. decembra 1977 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Spomeniki božje ljubezni

Konvertit F. W. Faber pravi: »Zakramenti so najpresenetljivejši spomeniki božje ljubezni.« V papeški okrožnici »Zajemali boste vodo« iz leta 1956 pa breme: »Iz ranjenega Odraslenikovega Srca je bila rojena Cerkev... Iz istega Srca je preobilo pritekla tudi milost zakramentov.«

Prav zakramenti dajejo Cerkev trdnost in nadnaravno svetlobo, ki s svojo toplino nenehno prebuja tisto življenje, katerega je v izobilju prinesel Kristus. Vendar je ponekod danes tudi med resnimi kristjani bolj ali manj obledela zavest o pomembnosti zakramentov za življenje Cerkev v naši atomski dobi. Večkrat se jim dozdeva, da bi bilo treba najprej »evangelizirati«, kvečjemu šele nato, to je časovno pozneje, pa posvetiti več pozornosti tudi »zakramentalizaciji«. Jim je treba dati prav ali ne?

NAPACEN UMEVANJE ZAKRAMENTOV — NAPACEN POGLED NA CERKEV

Sedanji nadškof v Münchnu kardinal Jožef Ratzinger piše: »Pred kratkim je bilo med pastoralnimi teologi izraženo mnenje, da sta krst in polaganje rok svoj čas prišla v navado zato, ker večina kristjanov niso bili sposobni pisanja. Če bi že tedaj živeli v takšni pismenosti kulturi kakršna je danes, bi namesto tega izdelovali listine — tako so ti teologi dejali. Potem seveda hitro nastopi predlog, da tisto, kar je bilo nekoč nemogoče, zdaj končno dohitimo in tako uvedemo novo obdobje "liturgične zgodovine", za kakršno da je že skrajni čas. Taki predlogi kažejo, kako tuja je danes tudi nekaterim teologom postala tvorba "zakramentov".«

Kaj se nam odkrije, če pogledamo za kulise takšnega poznanjenega, naravnost "seklariziranega" gledanja na zakramente? Predvsem tole: v glavah in srcih takih ljudi, naj bodo teologi ali ne, je tudi Cerkev temeljito zbledela v svojem resničnem bistvu, kakršnega je z bogatimi in hkrati jasnimi potezami očrtal 2. vatikanski cerkveni zbor zlasti v dogmatski konstituciji o Cerkv, posebej že kar v uvodnem temeljnem poglavju z naslovom »Skrivnost Cerkev«.

Če še rečejo, da je Cerkev »božje ljudstvo«, dodajo pristavek »božje« pravzaprav le še zastran lepšega. Da bi o Cerkv še govorili kot o »Kristusovem skrivnostnem telesu«, o »Kristusovi nevesti« in o naši »duhovni materi« — to se jim zdi skoraj nespodobno za naše »sodobno« občutje.

Vsi smo se že tudi nalezli navade, da rajši govorimo o »naši« Cerkv (če ne celo o nemški, francoski, italijanski, slovenski) namesto o Kristusovi. In kardinal Ratzinger k temu pristavlja:

»Namesto Kristusove Cerkev je stopila naša Cerkev in so stopile mnoge Cerkev, tako da ima že vsak svojo. Cerkev so postali naši izdelki, na katere smo ponosni ali katerih se sramujemo. Zdaj za "našo Cerkvijo" ali tudi za "vašo Cerkvijo" se nam je "Njegova", t. j. Kristusova Cerkev zmaknila.«

»Toda samo zanjo gre; in če nje ni več, naj odpove tudi "naša" Cerkev. Cerkev kot zgolj naša je odvečna igračka iz peska... V Cerkv sem zato, ker verujem, da prej ko slej, in z naše strani neodpravlivo, zdaj za "našo Cerkvijo" živi "Kristusova Cerkev" in da pri Kristusu ne morem stati drugače kakor s tem, da stojim pri njegovi in v njegovi Cerkv, ker kljub vsemu verujem, da v globini ni to naša Cerkev, marveč prav "Njegova" Cerkev.«

Zakramenti nas vključijo v neizčrpno odrešitjsko moč Kristusove velikonočne skrivnosti in v poveljanje Kristususa samega. Prvenstveni delavec milosti je pri njih poveljani Kristus sam z močjo Svetega Duha. Človeški delavec je pri tem namestnik in predstavnik ne odsotnega, temveč pričujočega Gospoda. Zakramenti torej v svojem odličnem jedru niso »naši«, temveč Kristusovi. Prav zato tudi Cerkev ni »birokratični aparat, neko društvo verujočih, marveč sega v globline, do razsežnosti smrti in vstajenja ter obstoji le, ker je

sama sebi darovana od Njega, ki ima ključ smrti« (J. Ratzinger).

VELIKI ZAKRAMENT CERKVE IN POSAMEZNI ZAKRAMENTI

Cerkev je v svoji biti in v svojem poslanstvu tako tesno povezana z zakramenti, da Karel Rahner trdi: »Z dobrimi razlogi je mogoče zagovarjati trditev, da je Kristus posamezne zakramente postavil že s tem, ko je ustanovil Cerkev, ki je po vsej svoji "naravi" temeljni zakrament. Iz Cerkev kakor iz korenine rastejo sedemeri zakramenti, ki so prvenstveno dejanja Kristususa samega in njegovega Duha.«

L. Boyer pravi: »Zakramentov si ne smemo predstavljati kot sedmero preprosto vzporednih poti, po katerih prihaja Kristus do človeka... Gledati moramo nanje kot na en sam organizem, neločljiv od Cerkev, in ta organizem je globoko eden. Ta enota pa je osredotočena na Evharistijo.«

Vzhodna teologija še posebno vidi ozko in neločljivo zvezo med Cerkvijo in zakramenti. Večkrat se zgodi, da ta teologija Cerkev naravnost istoveti z Evharistijo. Tukaj so sicer nekatera pretiravanja, vendar pa je to gledanje tisočkrat bliže resnici kakor pa zgoraj omenjeno zgolj sociološko — birokratsko gledanje na Cerkev in s tem tudi na zakramente. Tudi zares veliki zastopniki zahodne teologije so vedeli in vedo, da »presveta Evharistija obsega ves duhovni zaklad Cerkev, Kristususa samega, naše velikonočno jagnje in živi kruh, ki s svojim mesom, po Svetem Duhu oživilim in oživljajočim, daje ljudem življenje,« kakor za sv. Tomažem govori zadnji koncil.

EVANGELIZACIJA IN ZAKRAMENTI

Papež Pavel VI. pravi v spodbudi o evangelizaciji: »Naloga oznanjati evangelij je bistveno poslanstvo Cerkev... Ona je zato tukaj, da evangelizira, se pravi, da pridiga in poučuje, da po njej prihaja do nas dar milosti, da grešnike spravljajo z Bogom in da s sv. mašo, ki je živ spomin Kristusove smrti in poveljanega vstajenja, brez konca nadaljuje njegovo daritev.«

Ce iz tega navedka lahko vidimo, v kakšno ozkost in v kako pogubno razumstvo bi zašli, če bi, kakor se včasih dogaja, postavljali v nasprotje evangelizacijo in zakramentalizacijo. Prava evangelizacija je neločljiva od zakramentov in mora voditi k njim, zlasti k obhajanju Evharistije, ki je vir in višek vsega krščanskega življenja ter duša vsega apostolata. Brez te hrane bi evangelizacija, kolikor bi ji še šlo to ime, naglo postala nemočna in nerodovita.

Kakšna polomija bi torej nastala, če bi si domišljali: Italija ali Slovenija potrebujeja najprej evangelizacije, nato, npr. čez dve ali tri leta, pa bomo prešli tudi na zakramente.

Nikoli ne bi smeli pozabljati, kako nekaj odločilnega je za živost, moč in rast ter celo za sam obstoj cerkvenega občestva res ustrezno nedeljsko obhajanje Evharistije, seveda ne poznanjeno ali celo posvetnjaško. Tukaj zajemamo kristjani luč in moč za takšno krščansko življenje, ki bo neprimerno učinkovitejša evangelizacija za okolje kakor pa poplava površnega »krščanskega« govorenja, razpravljanja in pisanja.

To je slutil celo rimski cesar Dioklecijan, ko je v začetku 4. stoletja hotel uničiti krščanstvo (Cerkev) v svoji državi. Za doseg svojega namena je kristjanom prepovedal zbirati se k bogoslužju. Mučenci iz Kartagine pa so svojemu sodniku, ko jih je izpraševal, zakaj so prestopili cesarjevo prepoved, odgovarjali eden za drugim: »Ne moremo živeti brez obhajanja Gospodovih skrivnosti!«

Tudi še danes velja: Cerkev ne more živeti in ne more spolnjevati svojega evangelizatorskega poslanstva brez »obhajanja Gospodovih skrivnosti«, brez zakramentov, ki pa morajo biti povezani z našim življenjem, saj so njemu namenjeni.

A. S.

Zastopstvo SZDL iz Slovenije na obisku v naši deželi

Potrebno in koristno srečanje

V soboto 10. decembra je odposlanstvo Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije (SZDL) pod vodstvom njenega predsednika Mitja Ribičiča vrnilo obisk Slovenski skupnosti v naši deželi. Poleg predsednika so bili v odposlanstvu še član predsedstva Franc Kimovec - Žiga, nadalje predsednik komisije za vprašanja narodnosti in manjšin pri slovenski vladi Jože Hartman ter predsedniki občinskih SZDL za občine Koper, Nova Gorica in Tolmin ter Jesenice. Pridružil se jim je tudi Ivan Renko, jugoslovanski generalni konzul v Trstu.

POSTANEK V TRSTU

Gostje so se najprej ustavili na sedežu SSk v ulici Machiavelli 22 v Trstu. Tu jih je najprej pozdravil dr. Andrej Bratuž, predsednik deželne sveta SSk. V svojem posegu je prikazal načela, ki vodijo dejavnost edine slovenske stranke v naši deželi t. j. skrb za vprašanja slovenske narodne skupnosti v prvi vrsti, in naglasil pomen stikov z matično deželo.

Za njim je deželni tajnik SSk dr. Drago Štoka nadrobneje poročal o najbolj perečih življenjskih vprašanjih naše skupnosti, kot so industrializacija in neprestano razlašanje slovenske posesti, ki je življenjska osnova slovenskemu človeku, nadalje vprašanje okraja za slovenske šole in končno še predvidena industrijska cona na Krasu, določena v Osimskih sporazumih. Omenjena je bila tudi premajhna udeležba Slovencev v komisiji za pripravo zakona za globalno zaščito slovenske skupnosti; komisijo je ustanovila rimska vlada.

Podobno problematiko sta posebej za tržaško območje prikazala dr. Rafko Dolhar in univ. prof. Aleš Lokar, za goriško pa Marjan Terpin, čemur so se pridružili še posegi drugih zastopnikov stranke ob prisotnosti njenih predstavnikov z območja cele dežele ter predstavnikov mladine.

Msgr. Bellomi je prevzel tržaško škofijo

Na praznik Marije Brezmadežne je tržaško občestvo sprejelo svojega novega škofa, ki je slovesno vstopil v stolnico sv. Justa. Seveda je bila stolnica to pot premajhna, da bi mogla vse sprejeti. Mnogi so bili prisiljeni ostati na trgu pred njo.

Po pozdravu pevskega zbora »Ecce sacerdos magnus« je generalni vikar msgr. Bosso prebral papeško bulo, s katero sv. oče Pavel VI. pošilja msgr. Bellomija za škofa tržaški škofiji. Nato izroči dosedanjemu apostolski administrator msgr. Cocolin novemu škofu pastirski prstan, dar tržaških vernikov. Po besedah msgr. Cocolina spregovori tržaški župan inž. Spacini, nato pa sam novi škof. Pove, da je prišel, da »ostane za vedno« z zaupanimi mu verniki. Kot škof se bo trudil za dobrohotnost in edinost. Besedo edinost izgovori v dveh jezikih: italijanskem in slovenskem. »Dal bom možnost za odprto sodelovanje«, zagotavlja navzoče. Sledi obljuba miru med škofom in duhovniki. Slovesni »Te Deum« je izraz hvalečnosti Bogu in Cerkv, da ima tržaška škofija spet svojega pastirja. Skupni blagoslov vseh treh škofov, Bellomija, Cocolina in Santina zaključijo mogočno slovesnost.

Novi tržaški škof msgr. Lorenzo Bellomi vstopa v stolnico sv. Justa v Trstu, spremljan od goriškega nadškofa in predstavnikov oblasti

skih odsekov. Glavni tajnik dnevnika »Il Piccolo«, Borio, je poslal odposlanstvu iz Slovenije posebno pozdravno pismo.

NA GORIŠKEM

Iz Trsta sta se odposlanstvo SZDL in zastopstvo SSk podali v Števerjan. Tu so položili venec pred spomenik padlih in umrlih v zadnji vojni. Na občini jih je sprejel števerjanski župan Klanjšček. Po kosilu v znani gostilni Sirk pri Krminu je sledilo širše srečanje s slovenskimi ljudmi v kleti pri Gradniku na Plešivem. Od tu so gostje nadaljevali pot v Zabnice v Kanalski dolini in se sestali s tamkajšnjimi Slovenci; o njih položaju je spregovoril prof. Salvatore Venosi.

RIBIČIČEVA IZVAJANJA

Predsednik SZDL Slovenije Mitja Ribičič je v pogovorih, tako v Trstu kot na Goriškem in v Kanalski dolini, pokazal veliko razumevanje za življenjska vprašanja slovenskih rojakov tostran meje. Izhaja tudi sam iz Trsta in je na Primorskem obiskoval osnovno šolo, dokler se družina v času med obema vojnama ni preselila v Ljubljano.

Zagotovil je zavzetost matične republike Slovenije za zamejske rojake. V svojem izvajanju se je zaustavil predvsem na možnostih vsestranskega sodelovanja, ki jih tudi za zamejsko skupnost odpirajo Osimski sporazumi. V zvezi z razlastitvami za načrtovano industrijsko cono na Krasu je povedal, da jugoslovanska stran predlaga zakup površin namesto razlašanja, tako da bi lastnikom iz tega naslova pritekal določen dobiček.

Predvidena industrijska cona da je pričeval in jamstvo dobrih odnosov med državama sosedama in okno v evropsko gospodarsko skupnost, ki naj vodi v širše medevropsko sodelovanje. Prihodnost bo veljala predvsem gospodarskemu načelu mednarodnega sodelovanja pred dosedaj

njim nacionalnopolitičnim in ob uveljavljanju mednarodne delitve dela. Podjetja, ki teh ciljev ne bodo znala uresničevati, bodo propadla. V tem najde svoj pomen sodelovanje ob meji in njena odprtost.

Ribičič je, nadalje, prikazal potrebo po večjem strokovnem in splošnem izobraževanju zamejskih rojakov. Pri tem je matična republika pripravljena nuditi vsestransko pomoč. S tem se je dotaknil gotovo najbolj perečega vprašanja zamejskega obstoja, krepitve gospodarske in s tem življenjske osnove naših ljudi ter njihovega zaposlovanja. Padla je beseda o dolgoletnem odpiranju naših ljudi od javnih služb, kar traja v določeni meri še danes.

MNOGA NEREŠENA VPRAŠANJA

Omenjeno je bilo tudi vprašanje enotnega kulturnega prostora in kulturne izmenjave z obeh strani meje, ki je zadnji čas znova doživela motnje na krajevni ravni. Briški zastopniki pa so načeli predvsem vprašanje mejnih prehodov, ki se na njih območju zaprejo vsi že zgodaj zvečer, zato naj bi prehoda v Števerjanu in na Plešivem postala prehoda prvega reda, kar je odposlanstvo iz Slovenije vzelo na znanje.

Vprašanje industrijske cone na Krasu, ki ogroža obstoj slovenstva na Tržaškem, spada očitno v področje, ki ni bilo v pristojnosti odposlanstva iz Slovenije. S strani SSk je bilo izraženo zadoščenje, da je bil prvotno zamišljen obseg cone sedaj zmanjšan in je iz njega izpadlo območje Bazovice, Gropade in Lipice odstranjen meje. Ostajajo pa še vedno nerešena vprašanja naravnega okolja, nadalje gospodarsko pogrešena izbira zemljišča; v pristaniščih Trsta in Kopra še obstajata industrijski con, a sedaj naj dovažajo surovine po morju, jih razkladajo, tvorijo na Kras, predelajo in potem znova tvorijo k morju in nakladajo na ladje. Ali res ni mogoče razglasiti omenjenih kon kot eno prosto cono pod skupno upravo?

In končno še narodnostna ogroženost: tisoči tujih delavcev bodo spodrinili slovensko prebivalstvo na Krasu, ustvarjali nove socialne probleme in narodnostne konflikte. O slednjem se je pred časom izrazil tudi sedanji predsednik tržaške trgovinske zbornice Modiano na občnem zboru tržaških industrijcev. Naselitev delavcev s polotoka naj bi ohranila italijansko lice Trsta.

Cona na Krasu je bila na najvišji ravni zamišljena z obilo fantazije, ob pomanjkanju predhodnih študij. In če bo tako speljana kot je zamišljena, gotovo ne bo zgled Evropi, ampak nekaj takega, kot se je zgodilo z megalomanskimi gradnjami tovarne motorjev, naftovoda ali z načrti protosinhrotrona na doberdobski platin.

Iz izvajanja Mitja Ribičiča naj omenimo še besedo o potrebi enotnega nastopanja vseh zamejskih organizacij, kajti edino tedaj je narodna skupnost močna in subjekt. (Seveda si enotnega nastopanja ni mogoče misliti drugače kot na enakopravni ravni vseh idejno lahko tudi različnih organizacij.)

J. S.

Svetovni dan miru

Praznovali ga bomo v nedeljo 1. januarja 1978, to pot že enajstič. Tema dneva bo: »Ne za nasilje, da za mir«. Po svetu je vedno več nasilja, preusmerjajo letala, nedolžne ljudi jemljejo za talce in jim grozijo s smrtjo, ugrabljajo bogatejše in vplivnejše, osebe, atentatorji streljajo in ubijajo dozdevne nasprotnike, svet se pogreza v džunglo. Papež kliče svet k molitvi za mir. Vsi ljudje dobre volje se moramo odločno upirati vsakemu nasilju ter se postaviti za mir. Če Bog ne podpira našega dela, so prizadevanja za mir jalova.

RUMENI GULAG

O prisilnih delovnih taboriščih na Kitajskem ni v svetovni javnosti skoraj ničesar znanega. In doslej se ni slišalo niti za ugledno Amnesty International, ki je prejela sedaj Nobelovo nagrado za mir, da bi se ukvarjala z vprašanjem človeških pravic v ljudski republiki Kitajski.

O tej državi je bilo napisanih že brez števila knjig, toda o delovnih taboriščih v njej je izšlo samo eno delo, Bao Ruovangov »Ujetnik pri Mau«. Pisec je otrok iz kitajsko-francoskega zakona in je bil leta 1964, po navezavi diplomaskih stikov med Francijo in LR Kitajsko izpuščen iz sedemletne ječe. Po cinitvah živi po kitajskih prisilnih delovnih taboriščih okoli deset milijonov internirancev.

Ti interniranci ostanejo po taboriščih tudi po preteku kazenske dobe in sicer kot »prostovoljni« sodelavci. Takšen »sodelavec« je tudi nadškof iz Šangaja, Ignacij Kung Pin-mei, ki so ga zaprli leta 1957, in dela sedaj kot snažilec stranišč.

Bao Ruovang pravi v svoji knjigi med drugim, da so delovna taborišča zelo »pomembna« za kitajsko socialistično gospodarstvo. Interniranci s svojim prisilnim delom so gradili ogromne kanale v Mandžuriji in napravili s tem plodne tamkajšnje ogromne pustinje, drugače bi vsi drugi

poskusi bili obsojeni na neuspeh. Interniranci delajo na državnih veleposrestitvah, izgradili so tudi kitajsko industrijo umetnih vlaken, največje kitajske tovarne in in oni vzdržujejo ogromne namakalne naprave. Telesnega mučenja po kitajskih taboriščih sicer ni, pač pa je prisilno delo do same izčrpanosti.

Francoski fotograf Golendorf, nekoč pripisan kastrokomunist pa poroča, da je na Kubi v taboriščih po cenitvah internirancev med osemdeset in dve sto tisoč. Golendorfa so prijeli, ko je hotel prenesti v Francijo knjigo pesmi kubanskega pesnika Herberta Padilla, ki je kritiziral Castro. Golendorf je bil obsojen na deset let taborišča kot »agente CIA. Ta leta, ki jih je prebil v »tropskem Gulagu« so ga ozdravila vsega socializma.

O koncentracijskih taboriščih poročajo tudi iz Čila, Perzije, Indonezije, Ugande in Gvineje. Gvinejski diktator ima v taborišču zaprtega tudi nadškofa gvinejske prestolnice Conakry msgr. Raymonda Marie Čidimba. Najstrašnejši Gulag pa je postala v zadnjem letu Kambodža. Za hermetično zaprtimi mejami izvajajo tamkajšnji vladajoči komunisti pravi rododomor, ki bo znan v svoji potankosti šele čez leta.

Živahna dejavnost Mladinskega doma Boljunec

V ponedeljek 5. decembra je bilo v občinskem gledališču »F. Prešeren« v Boljuncu prijetno miklavževanje, ki ga je ob sodelovanju osnovne šole »F. Venturini« in slovenskega otroškega vrtca priredil Mladinski dom Boljunec. Prireditve so se udeležili vsi otroci in veliko število odraslih.

Najprej so se na odr predstavlili najmlajši iz otroškega vrtca, ki so pod vodstvom učiteljice Marize Dilli zapeli tri pesmi. S svojo otroško razigranostjo in živahnostjo so razveselili vse občinstvo, ki jim je navdušeno ploskalo.

Nato je nastopil zbor osnovne šole »F. Venturini« pod vodstvom učiteljice Ljube Smotlak. Tudi osnovnošolci so s svojimi prijetnimi in ubranimi glasovi navdušili vse prisotne. Zapeli so o Miklavžu, o Katrini, nato ljudsko »Jager pa jaga« in hudomušno »Prišla je miška«. Slovenska osnovna šola namreč že vsa leta sodeluje z Mladinskim domom pri miklavževanju.

Nato so člani dramske skupine Mladinskega doma Boljunec podali zabavno igro: »Kako je ded Jaka pregnal hudiča«. Vsi nastopajoči so odlično odigrali svojo vlogo, posebno omembe vredni pa je Edi Zobec v vlogi deda Jaka. Igra je zahtevala precejšnjo živahnost in spretnost in moremo trditi, da teh našim igralcem res ni manjkalo.

Posebna pohvala gre seveda Fulviji Premolin, ki je pripravila mlade igralce, kakor že večkrat v prejšnjih letih in tudi tokrat dosegla z njimi lep uspeh.

Ob koncu igre se je prikazal na odr nestrpno pričakovani sv. Miklavž, ki so ga spremljali trije angelčki in nenadoma mestljiv hudiček in ki je prijazno obdaril male in velike.

Toliko o tem večeru, ki je bil eden izmed številnih, ki jih je Mladinski dom Boljunec priredil v svojem šestletnem delovanju.

Teče namreč že sedmo leto, odkar smo v Boljuncu odprli novo zgradbo, katera naj bi skrbela za rast kulturnega življenja in za versko osveščanje celotne vaške skupnosti. To je bil cilj, ki si ga je v začetku začrtal Mladinski dom. In čeprav se s svojo dejavnostjo ne razkazuje širši javnosti, je vendar v obsegu župnije skozi vsa ta leta vestno vršil svoje poslanstvo.

V prostorih doma so se zvrstili številni večeri diapositivov, razna predavanja, nastopi pevskih zborov, proslave, tečaji, pa tudi zabavni večeri. Stalno so tudi delovali glasbena šola, otroški in ženski pevski zbor. Letos je začel delovati še mladinski pevski zbor za mladince od 12. leta dalje. Vse tri zore požrtvovalno vodi s. Imelda Štor.

Poleg miklavževanja smo v letošnji sezoni imeli doslej še večer diapositivov o Egiptu, ki jih je predvajala gđc. Ivanka Furlan.

Poleg stalnih vsakoletnih prireditev kot so n. pr. božična, Prešernova proslava, praznik žena, obletnica otvoritve doma, nastop gojencev glasbene šole in zaključna prireditve, so v načrtu za letošnjo sezono še drugi kulturni večeri in tudi tekmovanje »ex-tempore« na božični motiv za boljunjske osnovnošolce in srednješolce. Naj omenimo še, da se v prostorih na-

šega doma vrši dvakrat na mesec tipkarski tečaj, ki ga obiskuje dvanajst tečajnikov iz vasi in okolice ter da se bo v kratkem pričel še kuharsko-gospodinjski tečaj za žene in dekleta.

Skozi vse leto pa je odprta tudi knjižnica, v kateri si lahko vsakdo brezplačno izposoja knjige.

Mladinski dom je na voljo vsem vaščanom. Postavljen je bil zato, da bi nas kulturno in versko bogatil, da bi oživljal v nas ljubezen do materinega jezika in do slovenske besede.

Kljub vsem težavam je bil doslej vedno kos tej svoji nalogi. Upati smemo, da bo še naprej pogumno in resno vršil svoje poslanstvo in tako doprinesel s svojim delovanjem tudi svoj skromni delež k kulturnemu življenju naše narodne skupnosti v zamejstvu.

Društvo »Naš otrok« v Celovcu

Slovenski otroci v Celovcu skoraj nimajo priložnosti, da bi slišali slovensko govorico. Zato so se sestali slovenski starši in ustanovili navedeno društvo. Po nekaj ur na teden imajo sedaj v Mohorjevem domu otroci slovenski pouk in telovadbo. Društvo ima namen skrbeti za predšolsko vzgojo otrok kot tudi za slovensko vzgojo v času obveznega šolanja, omogoča spoznavanje slovenskega jezika in nudi staršem nasvete o vzgoji. Odbor društva si je zastavil cilj, da ustanovi slovenski otroški vrtec.

IZ KANALSKE DOLINE

Nova številka župnijskega glasila »Ukve«

Izšla je božična številka župnijskega glasila UKVE. Obsega članke v slovenščini in v italijanščini, ker je glasilo namenjeno vernikom obeh jezikov. Morda bi kazalo napisati kdaj kak originalen članek tudi v nemščini, da bodo tako »Ukve« pristen izraz narodnega mozaika, ki vlada v Kanalski dolini in tudi v vasi Ukve.

Vsebinska je v glavnem posvečena polemiki, ki je nastala ob položitvi temeljnega kamna za novo šolo v Ukvah. Ponatisnjeni so v originalnih jezikih razni članki, ki so izšli s to vsebino. Prizadeti župnik Mario Gariup pove svojo besedo obrambe in razgovora.

Ne bomo se spuščali v kako novo polemiko. Kar smo mislili povedati, smo povedali. Čudno se nam pa zdi, da so nekateri besede našega sotrudnika vzeli tako za zlo, ko so bile napisane z veliko ljubeznijo do Ukvanov.

»Habent sua fata libelli«, tudi članki imajo svojo usodo, ki je včasih kaj čudna, zlasti če ni v njih samo hvala. Tedaj se zgodi, da se nepodpisani člankar oglasi v »Primorskem dnevniku« s člankom, ki ni odgovor, temveč zmerjanje in smešenje. Zaradi tega se tudi nismo na tisti članek v »Primorskem dnevniku« z dne 30. oktobra nič oglašili, ker nas vodi pri pisanju načelo odgovarjati na argumente, ne pa na zmerjanje iz slovarja starih liberalnih glasil. (Ured.)

Resne besede sv. očeta francoskim škofom

V ponedeljek 5. decembra je sprejel sv. oče Pavel VI. škofo vzhodne Francije, ki so prišli poročat v Rim kot to predpisuje cerkveni zakonik. Navzoči so bili škofje iz Besançona, Dijona, Metz, Nancyja, St. Clauda, S. Diéjéja, Strasburga in Verduna.

Sv. oče je škofom očital, da so preveč apatični pred težavami sedanega trenutka. »Opažamo neko duhovno utrujenost«, je dejal. »Nekatere strani so pozitivne, kot skrb za delavce, za reveže, za neverujoče. Toda pri tem se zanemarljivo vernike, ki prav tako potrebujejo dušne oskrbe. Bolj se misli na odpravo struktur kot na njih obnovo. Zaradi tega so prizadete župnije, semenišča, samostani in pristno katoliška gibanja. Prihaja do skrajnostnih stališč, ki niso v korist božjega kraljestva. Nekateri hočejo svojo naprednost uveljaviti tako, da zlasti v revijah postavljajo trditve, ki so v opreki s katoliško teologijo, duhovnostjo in apostolatom. To rodi potem odpor na drugi strani in vodi do neke vrste okostenelosti in zaprtja vase.«

»Resničnost je zaskrbljujoča«, je nadaljeval sv. oče, »pa naj gre za problem duhovnih poklicev in oblikovanje bogoslovcev, za splošno brezbržnost duhovnikov, redovnikov in redovnic, za nesprejemljive oblike bogocastja, za zadržanja, ki so v očitni opreki s krščansko vero in moralno. Opažati je neki protirimski kompleks, kar nas napolnjuje z bolečim začudenjem.«

»Dvigajte glave!« je sv. oče pozval navzoče škofo, »in ne bojte se. Bodite zvesti samim sebi in ne iščite kompromisov za sedanji trenutek.« V vzhodnih pokrajinah Francije deluje pet tisoč duhovnikov in deset tisoč redovnikov. Ne bi smeli imeti strahu, da povsod nastopajo kot Kristusovi učenci. »Če so nekateri duhovniki po 2. vatikanskem koncilu zapustili svoj poklic, to še ne pomeni, da je treba popuščati posvetnemu duhu. Pretirano prilaganje temu svetu ne bo rodilo novih duhovnih poklicev«, je zaključil sv. oče svoje resne besede.

Pismo rojakom za konec leta

Že vse od začetka se zavzemam za žrtve potresa v Beneški Sloveniji. Verjetno sem edini Slovenec, ki jih redno obiskujem in to nikdar praznih rok. Grem od vasi do vasi, od družine do družine, vsi me že poznajo.

Kar me boli, je to, da se nekateri domačini niso več vrnili domov. Našli so si boljše mesto v ravnini, kajti v hribih je treba trdo delati, razvedrila pa ni skoro nobenega. Takó raznarodovanje naših ljudi žal neizprosno napreduje. To bi nas moralo resnično boleti in skrbeti.

Med potresenci iščem predvsem tiste, ki so zares potrebni pomoči. Našel sem starčke in starke, bolehave in osamljene, z nezadostno pokojnino, ki zagrenjeni preživljajo jesen svojega življenja. Odkril sem družine s številnimi otroki, kjer se matere z neverjetnim pogumom spoprijemajo z revščino. Srečal sem matere vdove, ki se žrtvujejo do skrajne mere. Pri vseh teh trka zima na vrata vse drugače kot tam, kjer se živi v urejenih razmerah.

V probleme teh preizkušenih rojakov sem se tako vživel, da jih čutim kot lastne probleme. Zato sem večkrat, ko se vračam s svojih obiskov, zelo potrt, pa ne zaradi utrujenosti, temveč ob misli, kje najti sredstva, da jim bom pomagal.

Nujno potrebujem denarja, da jim preskrbim spodnje perilo, volnene nogavice, rjuhe, tudi hribovske čevlje pa kaj za jesti in še toliko drugega, za kar me prosijo. Rad bi se lotil kake širše akcije, ki bi zajela čim več naših rojakov.

Zato iskreno prosim: priskočite na pomoč bratom in sestram v stiski! Za Slovence se nihče ne bo zganil, če tega sami ne bomo storili. Rešimo Beneško Slovenijo, saj je naša in spada k nam. Složni si podajmo roko in potegnimo iz močvirja bede ta še okoren »voz«! Pozdravljam vse sedanje in bodoče dobrotnike z lepim slovenskim pregovorom: »Zrno do zrna pogača, kamen do kamna palača!«

Lolze Gorkič
ul. Don Bosco 2, Videm

Bralci pišejo

Ne pozabimo na Vodopivčeve skladbe!

Med poslušanjem oddaj radia Trst A, ki so še vedno prenatrpane s tujimi popevkami, se mi je porodila tale misel: prihodnje leto bo poteklo sto let, kar se je rodil naš priljubljeni skladatelj Vinko Vodopivec. Mar ne bi bilo lepo in primerno, da

bi te oddaje popestrili z njegovimi veselmi in šaljivimi skladbami kot so kupletii »Dekleta in gospodične«, »Svarjenje«, »Lepi Jurij« in druge? Nekatere bi lahko izvajali ansambli za ljudsko zabavno glasbo, druge moški oz. ženski ter mešani zbori. Take skladbe bi gotovo bile po okusu naših poslušalcev.

Na Vodopivčevi razstavi v Doberdobi smo lahko spoznali, kako malo so nam poznana njegova dela, saj so premnoga bila razmnožena in izvajana v Sloveniji in drugod, ko so nam fašisti mašili usta. Prav bi bilo zato, da zberejo naši pevovodje to zimo za svoje pevce primerne Vodopivčeve pesmi. Za boljše zbere bi bile npr. balade »Mejnik«, »Ubežni kralj«, »Knezov zet« ipd.

Vesel sem, da smo vrsto bolj znanih Vodopivčevih skladb že slišali na slovenskem taboru v Doberdobi, na letošnji Cecilijanki v Gorici in na tržaški reviji cerkvenih pevskih zborov v Trstu, za kar zaslužijo tako prireditelji kot nastopajoči vsi pohvalo. Naj izrazim upanje, da gotovo misli obe pevski zvezi še na kak koncert Vodopivčevih cerkvenih pesmi, zlasti Marijinih za mesec maj in za Marijine praznike.

Tako plodovit skladatelj kot Vodopivec bi tudi zaslužil, da se ob stoletnici rojstva nekatere njegovih pesmi posnamejo na ploščo, ki bi bila gotovo hvaležno sprejeta. Naj bi se v letu 1978 čutilo na vseh naših pevskih in glasbenih prireditvah, da praznujemo Vodopivčevo leto!

J. C.

★

Iz Slovenije

V Tolminu bodo zgradili novo blagovno hišo, ki bo stala 40 milijonov dinarjev in bo med največjimi na Primorskem. Doslej so namreč mnogi iz tega kraja in okolice hodili nakupovat v Novo Gorico in v Ljubljano. Domače trgovsko podjetje Alpkomerc bo zgradilo še veliko skladišče na Mostu na Soči ter trgovini na Žagi in v Breginju.

V Portorožu so začeli graditi na mestu nakladnih solin turistično športni pristan. Ze spomladi prihodnjega leta bo na voljo 240 urejenih privezov, z vsemi priključki kot so elektrika, telefon in voda. Zraven bo tudi popravilnica za velike turistične čolne. Pristan naj bi bil dokončno dograjen do leta 1985, imel naj bi posebno turistično plažo, prostore za vodne športe, zaprto kopališče, otroška igrišča ipd.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Pohod po Koroški

Slovinci na Koroškem so neugnani. Prvo decembarsko nedeljo so priredili pohod od Pliberka v Podjuni čez vso južno Koroško do Brda pri Smohorju v Ziljski dolini. Obema predsednikoma osrednjih organizacij Grlicu in Zwittru so v Zahomcu izročili domačini šopek ziljskih nageljnov. Zwittr, ki je sam Ziljan, je domačine pozdravil v zvonečem ziljskem narečju, o katerem sodijo poznavalci, da je med vsemi slovenskimi govori najlepše in najbolj melodično.

Pohoda na Zilo, ki je potekal s streh strani, se je udeležilo 75 avtomobilov z napisi. Tako so zajeli vse ozemlje južne Koroške. Celovski nemški tisk je kot po navadi reagiral živčno in zatrjeval, da je vse skupaj podprto z jugoslovanske strani.

Zila sama je čisto izključena iz kakršne koli dvojezičnosti. In doslej je bila tudi za osrednji koroškoslovenski organizaciji nekoliko zanemarljiva. Tako da je na tem področju kulturno življenje precej zamrlo. Zato so domačini pabili demonstrante, naj še kaj pridejo.

Slovenska maša v Milanu

Kot po navadi se bodo zbrali v nedeljo 18. decembra ob 16. uri v cerkvi sv. Tomaža, ulica Broletto, vsi Slovenci, ki živijo v Milanu in okolici. Najprej bo izseljeniški duhovnik Jure Rode daroval sv. mašo, združeno z adventnim premišljanjem, nato pa bo imel v bližnji dvorani g. Bruno Sferza, vodil milanskih Pavlincev, predavanje o Španiji, Portugalski in Fatimi.

Vljudno vabljeni vsi Slovenci! Za eventualne informacije telefonirajte na štev. 02/872990 ali 0332/283401.

Vsem ljudem dobre volje voščimo vsele božične praznike ter sreče polno novo leto 1978!

OD TEDNA DO TEDNA

■ Silovit požar je uničil rimsko gledališče »Parioli«. Ogenj jej bil podtaknjen. Odgovornost za požig si je prilastila skupina »Mario Zichieri«. Mario Zichieri je bil član neofašistične skupine razgrajev v rimskem mestu in je bil ubit pred dve letoma pred neko rimsko šolo.

■ V največjem destilacijskem stolpu petrokemijskega obrata Montedison v Brindisiu je prišlo do silne eksplozije, čemur je sledil velik požar. V nesreči so izgubili življenje trije delavci, dvaindvajset pa je bilo bolj ali manj ožganih.

■ V Bruslju so se zbrali zunanji ministri držav, ki so članice atlantske obrambne zveze NATO. Zasedanja se je udeležil tudi italijanski minister Forlani. Forlani je obravnaval položaj na Bližnjem Vzhodu, omenil beograjsko konferenco o varnosti in sodelovanju v Evropi, katere ocena »ni negativna«, ter opozoril na bojišče v Ogadenu na etiopsko-somalski meji.

■ Portugalska je brez vlade. Manjšinsko socialistično vladno predsednika Soaresa so zrušili socialdemokrati, center sredine in komunisti. Soaresova vlada je bila po vojaškem udaru 25. aprila 1974 po šestih začasnih vojaških vladah prva civilna. Kljub vladni krizi pa je šel predsednik portugalske republike na tridnevni obisk v Zahodno Nemčijo, kjer sta ga sprejela predsednik Scheel in kancler Schmidt.

■ Egiptovska vlada je prekinila diplomatske odnose z Libijo, Alžirijo, Južnim Jemenom in Irakom, ker so se sestale v Tripoliju in se izrekle zoper mirovno pobudo egiptovskega predsednika Sadata. Tudi je dala egiptovska vlada zapreti vse sedeže kulturnih organizacij, ki so jih imele v državi Sovjetska zveza, Vzhodna Nemčija, Madžarska in Češkoslovaška, obenem z njimi pa tudi vse njihove konzularne sedeže razen tistih, ki so v Kairu. Egiptovska vlada trdi, da so postali ti sedeži leglo propagande zoper Sadatove napore za pomirjenje na Bližnjem Vzhodu.

■ Potem ko se je severnoameriški zunanji minister Cyrus Vance udeležil zasedanja NATO držav v Bruslju, je odšel na krožno pot po Bližnjem vzhodu. Ob prihodu v Kairo je dejal, da ameriška vlada in ljudstvo ZDA občudujeta egiptovskega predsednika Sadata zaradi zagona, ki ga je dal mirovnemu procesu. V Tel Avivu je skušal vplivati na izraelske voditelje, naj pristanejo na neka popuščanja do Sadatovih stališč, ker bo drugače Sadat v arabskem svetu ostal osamljen in izšel iz svoje mirovne pobude oslabljen. Pot je Vanceja vodila nato še v Aman v Jordaniji in v Damask v Siriji. Jordanski kralj Husein kaže do Sadata mnogo naklonjenosti, veliko manj pa sirskega predsednika Asad. Končno se bo Vance ustavil še v Riadu v Saudski Arabiji. Ta je do sedaj pokazala precejšnjo mero razumevanja za Sadatovo politiko ne da bi se jasno zanj opredelila.

■ V središču avstralskega mesta Sydney je eksplodirala bomba, ki je imela veliko rušilno moč in ki je skoraj popolnoma uničila prostore v pritličju poslovne zgradbe, kjer ima jugoslovanska letaska družba JAT svoje urade. V Sydneyu je že ponovno prišlo do atentatov zoper jugoslovanska predstavništva.

UTRIP CERKVE

● V tednu od 21. do 27. novembra so v šestdesetih deželah sveta praznovali »Mednarodni teden krščanske delavske mladine«, tudi žosistov imenovane. Pred dvajsetimi leti so zveze mladih delavcev in delavk, ki jih je po prvi svetovni vojni ustanovil kanonik in kasneje kardinal Joseph Cardign, sprejele skupna mednarodna pravila. Cardign je umrl leta 1967, torej pred desetimi leti.

● Leta 1969 je ustanovil papež Pavel VI. mednarodno teološko komisijo, ki deluje v okviru papeške Kongregacije za krščanski nauk in pomaga razčiščevati razna vprašanja vere. Komisija ima 30 članov, predseduje pa ji prefekt omenjene kongregacije, ki je sedaj kardinal Franjo Šeper. Član komisije je tudi prof. dr. Anton Strle iz Ljubljane. 6. decembra se je zaključilo deveto zasedanje te komisije, ki je trajalo šest dni. Komisija je razpravljala predvsem o krščanski poroki, kajti premnogi v krščanskem zakonu že ne gledajo božje ustanove, odrekajo pa zakonu tudi značaj nerazvezljivosti.

● Mednarodna misijonska tiskovna agencija »Fides« je 3. decembra v Rimu slavila 50-letnico svojega obstoja. Svoja tiskovna poročila (biltene) objavlja v petih jezikih: francoščini, nemščini, angleščini, španščini in italijanščini.

Mala Cecilijanka

Na praznik Brezmadežne je dvorana Katoliškega doma spet oživila, to pot še posebno mladostno. Na odru se je zvrstilo okrog 150 mladih pevčkov iz vseh strani goriške okolice in iz Gorice same. Posebno številni so bili zbori iz Števerjana, Gorice in Doberdoba. Dvorana je bila nabito polna, skoraj kot za Cecilijanko. Prireditev je organiziralo Združenje cerkvenih zborov - Gorica, ki že več let skrbi tudi za najmlajše. Lahko rečemo, da je postala mala Cecilijanka že tradicija. Zelo primeren je tudi dan, saj mladina s svojim petjem najlepše proslavi Marijo. Na letošnjem sporedu je bilo kar precej Marijinih pesmi.

Uvodni govor je imel učitelj Miro Lojk. Povedal je vrsto lepih in spodbudnih misli. Najprej je govoril o vlogi, ki jo ima pesem v življenju posameznika in naroda. Naš narod »se je ohranil na tem koščku naše zemlje tudi in še predvsem zaradi svoje pesmi, ki ga je bodrila in tolažila v tistih dneh, ko je bilo našemu človeku vse odvzeto, ko mu ni bilo ničesar priznana, ko se je smel le še potihoma izražati v svoji materinščini... Čuvajmo torej ta zaklad, to neprecenljivo dediščino svojih očetov posebno še v sedanji dobi vrto- glave naglice, ko se zdi, da nihče nima več časa, ne smisla za lepoto, za umetnost, za višje nespremenljive dobrine.«

Nastopilo je osem zborov; vsak je zapel po tri pesmi. Prvi je nastopil zbor iz Doberdoba, ki ga vodi mlada Egle Frandolič. Sovodenjski zbor je pripravil Mirko Špacapan, štandreškega Elvira Chiabai. Zbor iz Rupe-Peči, Števerjana in Plešivega je vodila Anka Černic. Podgorski pevci so peli pod vodstvom Mladena Uršiča. Sekret iz Rupe je pripravila Lidija Jarc, s kitaro pa jih je spremljal Milan Jarc. Zadnji je nastopil goriški mladinski zbor Kekec, ki ga že od vsega začetka vodi I. Bolčina. Pri klavirju so nekatere zbere spremljali Mirko Špacapan, Herman Srebernič in Gabrijel Devetak.

Ob koncu so nastopili združeni zbori. Z živahno in vedro pesmijo »In polje prepeva« so se mladi pevci za letos poslovili od nas. Lepo so se izkazali. Prav nič ni motilo, da je bil ta ali oni zbor šibkejši in da je pel manj zahtevne pesmi. Nekateri si pač lahko privoščijo že večglasne pesmi, drugi pojejo raje enoglasno. Hvala občinam, ki so jim omogočile ploskalo in je bilo vseh enako veselo.

Za prireditev, kakršna je bila 8. decembra, so nadvse pomenljive besede iz govora g. Lojka:

Ti zbori so nam jamstvo, da bo še živel slovenska beseda in pesem. Dokler bomo gledali pred sabo to našo mladino, ki se v tako lepem številu pod ljubečo roko svojih neustrahovanih poštarnih pevovodij s takim veseljem in radostjo uče novih pesmi, ne moremo in ne smemo obupavati in biti malodušni nad usodo našega naroda, kajti oni nam danes s svojo navzočnostjo na tem svojem prazniku zagotavljajo, da bodo jutri zrasti v zavodne in poštene člane svojega naroda, ki se ne bodo nikoli in nikjer sramovali svojega jezika. Oni so jamstvo naše bodočnosti!

Njim in še posebej njihovim staršem moramo biti hvaležni za ves trud in vso požrtvovalnost, ki ga teden za tednom vlagajo v to dejavnost, ko se morajo otroci in starši žrtvovati za to, da hodijo, kljub vsem oviram, redno na vaje, da se pridno uče in napredujejo na nelahki poti pevske učenosti. Zavedajo se, da pesem vzgaja tudi um in srce ter veča čut za lepoto. Pri tem pa ne smemo pozabiti na njihove pevovodje, ki prav tako kot oni žrtvujejo svoj čas in svoje moči, zato da ne zamre med nami dragocena dediščina naših očetov: prelepa slovenska pesem!

Vsem torej, nastopajočim pevcem, njihovim staršem in pevovodjem, naj gre naša pohvala in zahvala v zavesti, da je bleščeči se ideal, to je ohranitev naše besede in pesmi, za katerega se žrtvujejo in trudijo, vreden njihovih naporov.

L. B.

★

Slovenščina nekatere še vedno moti

Prejeli smo s prošnjo za objavo:

Dijaki gimnazije-liceja »Primož Trubar« v Gorici smo pripravili dijaški ples, ki je bil v soboto 10. decembra v Štandrefu.

Za to priložnost smo napravili tudi lepo število ročno izpisanih plakatov, ki smo jih z dovoljenjem lastnikov izobesili tudi v nekaterih javnih lokalih, kjer se zbirajo Slovenci. Priznati moramo, da so skoraj povsod naši prošnji prijazno ugodili, le pri znani goriški kavarni »De Rocco«, pri glavni pošti na Verdijevej korzi so nas zavrnil. Obiskali smo jih že v torek 6.

decembra, lastnica pa nas je zavrnila, da slovenskega plakata ne more izobesiti. Naslednji dan smo omenjeni lokal ponovno obiskali ter ponovili prošnjo, vendar zaman.

Na naše izrecno vprašanje, zakaj ne mara plakata izobesiti, je lastnica odgovorila, da samo slovenski plakat ne bi bil po godu nekaterim stalnim gostom. Torej, več kakor izčrpen odgovor. Pri vseh stvari pa moramo priznati, da je lastnica povedala resnico. Tudi to, da nam ni pustila izobesiti lepaka v njenem lokalu, je do neke mere razumljivo, saj gre končno za njen lokal. Čudno pa se nam zdi, da tistih stalnih gostov ne motijo tisoči slovenskih in jugoslovanskih kupcev, ki vsak dan, posebej pa še pred prazniki, pustijo v Gorici velike, da ne rečemo ogromne zneske denarja (lir, dinarjev, mark ali druge valute).

Pa še to: če v lokalu moti napis v slovenščini, si lahko mislimo, da niso zaželeni niti gostje, ki govorijo po slovensko, in teh ni malo, posebno v poletnem času, ko prihajajo premnogi v kavarno »De Rocco« zaradi odličnega sladoleada.

Skupina dijakov liceja »Primož Trubar«, Gorica ter Enotni dijaški odbor slovenskih višjih srednjih šol v Gorici

Z GORIŠKEGA

Sv. Miklavž v Doberdoba

Tudi letos so otroci sv. Miklavža nestrpno pričakovali. V želji, da se mu tudi tokrat prikupijo, so se radi spet odzvali vabilu, se pridno udeleževali vaj in tako pod vodstvom neutrudne Franke pripravili lepo igrice »Miklavžu naproti«. Na odru je bila prava gozdna jasa in na njej se je zbralo čez petdeset otrok iz srednje, osnovne šole ter celo iz vrtca. Pa to zdaj niso bili več otroci, marveč prave gozdne vile, urni palčki in ljubki zajčki, ki se igrajo po gozdu, rajajo in pojejo pesmi. Na koncu stopijo vsi z odra v dvorano za slovesen sprejem sv. Miklavža, ki je prav v tem trenutku stopil skozi glavna vrata. Tu ga sprejmejo s pesmijo in ga spremljajo v sprevedu po dvorani ter mu pomagajo nesti bogata darila. Za njim je slovesno stopal sv. Miklavž in delil na vse strani svoj blagoslov ob navdušenem ploskanju. Sem pa tja se je pri kakem manjšem otroku posebej ustavil, ga polbožal in blagoslovil.

Po kratkem nagovoru začne sv. Miklavž z razdeljevanjem daril, a zahteva najprej, da mu vsak kaj pove: pesmico, molitvico ali odgovor iz katekizma. V strah porednim otrokom se od časa do časa pokažejo peklenščki (letos jih je kar pet) in marsikateri navihanca odnesejo v temo.

Tako so spet preživeli lep večer v našem župnijskem domu in se od srca nasmejali ob nedolžnem veselju naših otrok. Žal nam jo je pa letos slabo vreme pošteno zagodlo: neusmiljeno je pralo ves večer, tako da dvorana ni bila tako polna kot je sicer za tako igro, ker se je pač marsikdo bal zmočiti.

Radi bi se najlepše zahvalili vsem, ki ste nam pripravili tako prijeten večer: najprej vam, dragi otroci, ki ste na odru tako lepo zapeli in zaigrali, vam, ki ste petje spremljali na Orff instrumentih in še posebej režiserki Franki, pa tudi sv. Miklavžu za bogate darove in za odlično odigrano vlogo.

Sv. Miklavž je obiskal tudi Plešivo

V veliki sobani pri Buzinelovih (šola je postala za take priložnosti premajhna) se je zbralo 30 otrok in vsaj toliko odraslih, da sprejmejo tega dobrotljivega svetnika, otroci seveda v svetelnem upanju, da bodo od njega tudi obdarovani. Pred njegovim prihodom so prepevali in deklamirali. Ko se je pokazal sv. Miklavž, je otroke sprva prevzel nemir, ki pa se je hitro umaknil zaupanju in radosti, kajti sv. Miklavž je bil dobrodušen in veselo razpoložen, hudičke pa je trdno držal v oblasti. Bogato je obdaril vse otroke, pa tudi nekatere odrasle. Seveda ni smelo manjkati tudi opozoril in svaril.

Tega lepega večera otroci še dolgo ne bodo pozabili. Vso pohvalo zaslužijo organizatorji, predvsem gđc. učiteljci Anka Černic in Lidija Jarc. Hvala tudi Buzinelovim za izkazano gostoljubnost.

KONCERT SLOVENSKE NARODNE ZABAVNE GLASBE

Igral po ansambel TAIMS.

tržaške novice

Nadškof msgr. Cocolin izroča novemu tržaškemu škofu prstan, dar tržaških vernikov

† Dr. Angelo Kukanja

V tržaški civilni bolnišnici je dne 1. decembra po krajši in neozdravljivi bolezni umrl dr. Angelo Kukanja, zelo znan slovenski advokat. V mladih letih se je pridružil vrstam tržaških mladih nacionalistov. Zaradi svojega narodnega delovanja je prišel pred Posebno sodišče že na prvem tržaškem procesu leta 1930 in bil obsojen ne štiri leta zapora. Po vrnitvi iz zapora je s svojim narodnim delom nadaljeval in bil tudi v skupini TIGR. To je bilo vzrok, da je prišel ponovno pred Posebno sodišče leta 1941, ki je sodilo skupini slovenskih nacionalistov in komunistov. Tokrat so mu prisodili 16 let ječe, ki jo je prestajal v Castelfranco. Po zlomu fašizma se je zaporov rešil, se vrnil domov in se pridružil OF. Po vojni je ostal v Trstu in se udeleževal v raznih takratnih antifašističnih organizacijah. Leta 1954 je postal prvi predsednik Slovenske kulturno gospodarske zveze. Ko je to mesto prepustil drugim, je še zmeraj ostal član njenega nadzornega odbora in bil član še drugih organizacij v okviru SKGZ.

Kot je videti iz tega kratkega pregleda, je z dr. Kukanjo odšel s tržaške pozornice star in delaven član tiste skupine tržaških Slovencev, ki so izšli iz nekdanjih slovenskih liberalnih krogov, se pa pozneje priključili OF in organizacijam, ki so pozneje iz nje izšle.

V nedeljo 18. decembra bo ob 17. uri nastopil v Marijinem domu pri Sv. Ivanu v Trstu ansambel

EXPLORER 74

Toplo vabljeni!

Sv. Križ pri Trstu

Na zadnji reviji cerkvenih pevskih zborov na Tržaškem v Kulturnem domu v Trstu 27. novembra je nastopil tudi naš cerkveni zbor, ki je kot ostali zapel tri pesmi. To poročamo, ker je v poročilu o nastopu (gl. Katol. glas št. 47, str.3) ime našega zbora izostalo.

Rupa

Z naglimi koraki se bližajo vedno lepi in osrečujoči božični prazniki. Zajeli bodo tudi naše vasice ob Vipavi in jih napolnili z njim svojko radostjo.

Te radosti je človek deležen tudi takrat, ko nekdo iz naše srede povabi prijatelje in znanke, predvsem pa pevce domačega cerkvenega zbora, da se za njegov rojstni dan zberejo pri njem v domači hiši in ob topli besedi, primernem prigrizku ter vedno poživljajoči domači kapljici preživijo trenutke bratstva v prijetni domačnosti. Sledijo si voščila za dušo in telo, zdravje in zadovoljstvo ter še dolgo življenje, kot to veleva običaj, vmes krožijo vesela pesem, dovipne domislice pa kožarci rujnega: zares nekaj bratskega je v tem.

Tako je bilo tudi preteklo nedeljo za praznik sv. Lucije, zavetnice rupenske cerkve, ko je praznoval svoj rojstni dan naš domačin Salomon. Taka in slična družinska gostovanja zlasti v zimskem času mnogo pripomorejo k pozitivni zdrave domačnosti in k tkanju medsebojnih vezi, slovenski pesmi dajo vso veljavo, ki ji gre, mladini pa prikažejo vso lepoto in moč, ki se skriva v materini besedi, pesmi in izročilu prednikov.

—lk

Nabrežina

4. decembra je organiziralo društvo I. Gruden »Popoldanski koncert« v občinski telovadnici z bogatim sporedom, med katerimi sta dovršeno zapela moški in dekleški zbor I. Gruden pod vodstvom Sergija Radovič. Tenorist Bruno Kralj je doživeto zapel ario iz operete »Dežela smehljaja« in samospev »Ciganka Marija«. Posebno zanimanje je vzbudil pihalni orkester »Karol Pahor« iz Pirana, ki je pod vodstvom Leanderja Pegan izvajal med drugim Slovensko rapsodijo št. 3 in Venček partizanskih. Omeniti je treba, da je imenovani orkester dobil I. nagrado na republiškem tekmovanju Jugoslavije.

5. decembra zvečer se je tudi letos vršilo miklavževanje v društvenih prostorih I. Gruden. Šolska mladina je s priložnostno pesmijo in recitacijami pod vodstvom Vlaste Legiša ustvarila nestrpno razpoloženje, ki se je še stopnjevalo z igrice »Miklavžev večer«, katero je pripravil Gregor Pertot. Sledilo je bogato obdarovanje, ni pa manjkalo tudi opominov in pohval s strani častitljivega svetnika, kar je razveseljevalo vse, zlasti presrečne otroke.

V soboto 17. decembra ob 20.30 bo v dvorani pri šolskih sestrah spominska proslava

OB 60-LETNICI SMRTI DR. JANEZA EV. KREKA

Spominski govor bo imel bivši ravnatelj slovenskega učiteljskega v Trstu dr. Anton Kacin. Prireditev z nekaterimi recitacijami je pripravil Krekov dom v Borštu ob sodelovanju pevskega zbora PD Slovenec, ki bo zapel pet pesmi.

Župnijska srečanja so tudi pri nas vedno bolj potrebna, zato tudi bolj pogosta. Na zadnjem smo proučevali tele probleme: župnijski pastoralni svet, ogrevanje cerkve, verski časopisi, mladina, petje, prihrankovanje, nedeljska maša in drugo.

Novo poslopje poštnega urada je po dvajsetletnem trudu, delu in čakanju ter potrpljenju postalo stvar resničnosti: 12. decembra so občani že lahko prihajali po opravih v lepo, moderno in praktično poslopje, ki je bilo seveda poprej blagoslovljeno in ob udeležbi nekaterih predstavnikov oblasti odprto svojemu namenu. Vsem, ki so pripomogli k uresničitvi novega poslopja, iskreno priznanje in zahvala.

Koncert božičnih pesmi bo po vsej verjetnosti v naši cerkvi v nedeljo 15. jan. ob 16. uri. Nastopila bosta: zbor »Fantje izpod Grmade« in »Dekliški zbor iz Devina«. Vabljeni vsi prijatelji slovenske božične pesmi!

Žalostna vest iz Mačkolj

V petek 2. decembra je v zgodnjih dopoldanskih urah pretresla vso vas Mačkolje žalostna vest, da je nepričakovano umrl mlad mož in oče, komaj 45 let star Ernest Smotlak.

Zjutraj se je kot običajno odpravil na delo, ki ga je opravljal kot zidarski mojster na Opčinah. Dospel je srečno na delovno mesto, se lotil zidanja, a mu je nenadno postalo slabo in še tako hitra zdravniška pomoč mu je bila zama.

Tako je umrl pošten, tih in skromen vaščan, zaveden Slovenec, dolgoletni cerkveni pevec, odličen in neutruden delavec, dober mož in zlasti skrben oče. Zapuščena žena, štiri otroke v starosti med petim in enajstim letom, dve sestri, brata in mater vdovo, ki je pred leti že izgubila starejšega sina ob cestni nesreči.

Vsem pokojnikovim svojcem izrekamo Mačkolanji iskreno sožalje, pokojnikovi duši pa želimo večne sreče pri Bogu.

Širite „Katoliški glas“

Šport

Mladinsko prvenstvo v odbojki Olympia - Intrepida Mariano 3 : 2

Olympia: Malič, Bagon, Sirk, Markočič, Cotič Š. in M., Lavrenčič, Klanjšček.

Sodnik: Ragni.

Z enomesečnim premorom je v soboto 3. decembra ponovno steklo mladinsko prvenstvo. Naši odbojkarji, ki so tudi edini slovenski predstavniki na turnirju, so sicer zmagali, a tudi veliko tvegali. Pri kazali so nedostojno igro in to niti ne preseneča, saj so razmere v ekipi na robu resnosti: polovica jih zadnje čase ne obiskuje treningov, nemarnost pa ne more prinesiti nič dobrega. Kljub temu so naši mladinci ohranili prvo mesto, edini nepremagani, in to je tudi vse, kar ima pozitivnega to moštvo po sobotnem nastopu.

G.S.P. Lucinico - Olympia 1 : 3

Olympia: Markočič, Bagon, Sirk, Malič, Cotič M. in S., Lavrenčič.

Lucinico: Batistuta, Boemo, Bregant A., B., G., Bressan, Cristani, Marini.

Sodnik: Totaro.

Po tej ponovni zmagi so si mladinci zagotovili dvanajsto točko in neprekinjeno vodstvo. Naši so začeli razmeroma v zatišju; v prvem setu niso našli prave mere. Zato pa so že v drugem setu raje prešli na enostavnejšo igro, ki je takoj prinesla sadove. Tako so na samem začetku splahnili vsi upi domačinov, da bi pripravili slavje številnim navijačem. Slovenski odbojkarji so namreč začeli pošteno »mleti« in niso več izgubili kontrole nad potekom dogodkov na igrišču. Videli smo tudi nekaj dobrih akcij, ki so zabrisale spomin na nastop prejšnje sobote.

Toda šele zdaj lahko rečemo, da je to mladinsko prvenstvo stopilo v ključno obdobje, ki bo odločalo o končnem prvak. Zdaj gre za obračun z neposrednimi nasledovalci in to na domačem igrišču. Prva teh tekem bo na sporedu že v soboto ob 18. uri v goriški telovadnici na Kornu.

★

Olympia - Pav Natisonia 3 : 0

Pretekli teden je prva ekipa Olympic, ki bo čez mesec dni začela nastopati v 1. diviziji, opravila to trening-tekmo na zelo pozitivnem način. Glede na solidnost gostov, ki razpolagajo z odličnimi tolkači, si nihče med našimi ni nadejal takšnega končnega izida. Uspeh slovenske šesterke je treba iskati v sprejemu in pestrejši igri. Najmikanjejši je bil tretji set, ki so ga naši izborili kljub znatnemu začetnemu zaostanku. - P. T.

Volley Ball, Trst - Olympia 1 : 3

Za Olympio so igrali: Soban, Pavletič, Špacapan, Tommasi, Lavrenčič, Cotič M., Cotič Š.

Prva ekipa Olympic nadaljuje s serijo odličnih predprvenstvenih nastopov. Tokrat je presenetila v Trstu. V sredo 7. decembra je namreč prepričljivo premagala domači Volley, ki nastopa v drugi italijanski ligi. Naši odbojkarji so sicer izgubili prvi set in to na račun prilagoditve telovadnici in predvsem zaradi nasprotnikovih servisov. Potem pa so sledili trije seti, v katerih je Olympia uveljavila svoj ritem igre. Dobro je deloval pri naših napad, malo manj obramba, a tudi tokrat je bil ključnega pomena sprejem žoge. Na ta način sta dvigalca lahko primerno podajala žoge in nemalokrat iznenadila Tržičane. Prihodnji teden bo Olympia odigrala še eno trening-tekmo in sicer z videmskim Lambertinom. - P. T.

Resolucija občinskega sveta v Doberdoba

Doberdobski občinski svet, zbran na izredni seji dne 2. decembra 1977, si je prisvojil resolucijo, ki so jo sprejeli načelniki svetovalskih skupin KPI, PSI, SSK in PSDI v Kraški gorski skupnosti dne 9. novembra 1977.

POTEM ko je vzel ponovno na znanje nedemokratske in protiusstavne pretveze, s katerimi osrednji deželni nadzorni odbor zavrača namestitve prevajalca v KGS in s tem dejansko krati pravico do rabe slovenščine na sejah skupščine,

UGOTAVLJA, da se nadzorni odbor še vedno sklicuje na premeteno dokazovanje, češ da v sedanjem »trenutku ne obstaja noben predpis, ki bi priznaval drug jezik, različen od uradnega državnega jezika« in to kljub členom 3 in 6 državne ustave, členu 3 statuta FJK ter kljub členu 8. Osimskega sporazuma ter kljub novi politični stvarnosti, ki je po tem sporazumu nastala.

POZIVA zato predsednika deželnega odbora, da se zauzame za odobritev statuta v prvotni obliki, odstrani ovire ter zagotovi KGS normalno delovanje.

S seje duhovniškega sveta v Gorici

Nadžskofjski duhovniški svet se je se stal v ponedeljek, dne 12. decembra na redni seji. Obravnaval je temo o reviziji in premostitvah župnikov. Seji je predsedoval generalni vikar msgr. Ennio Tuni v odsotnosti g. nadškofa.

Ob začetku se je msgr. Tuni s kratkimi, a toplimi besedami spomnil na pok. msgr. Rudija Klinca, ki je bil vrsto let tudi član duhovniškega sveta. Za msgr. Tunijem je zaprosil za besedo dr. Oskar Simič, ki skupaj z gg. Komjancem in Markužo zastopa slovenske duhovnike v tem svetu. Ob spominu na pokojnika je opozoril na članek, ki ga je o msgr. R. Klincu objavila Voce Isontina v številki dne 10. decembra. Dejal je, da v prvi vrsti ni humano, ni človeško dostojno, ko je pokojni komaj v grobu in so čustva posebno sorodnikov še tako živa, pisati spominske članke tako dvomljive vsebine kot je članek v Voce Isontina. Pa ne gre samo za dvomljivo vsebino, temveč naravnost za sumničnjo o poštenosti duhovnika, ki je 32 let vodil nadškofjsko pisarno in bil najozgji sodelavec štirih nadškofov. Preblizu smo pok. Rudiju Klincu in premalo poznamo njegovo delo, da bi ga mogli kritično oceniti. Pustimo času čas, da ne bomo krivični sodniki. Sumničnja o politični lojalnosti dr. Rudija Klinca pa padajo tudi na celotno slovensko duhovščino v goriški nadškofiji. Vse prej kot primerno je, da taka sumničnja o pok. nadškofjskem kanclerju in slovenski duhovščini iznaša časopis, ki ima uredniške prostore v nadškofiji.

Tem in sličnim kritičnim pomislekom dr. Oskarja Simiča so se pridružili številni navzoči duhovniki, med njimi tudi generalni vikar.

Naj dodamo, da je članek o pok. R. Klincu v omenjenem listu zbudil veliko ogorčenja ne samo med slovenskimi, nego tudi med številnimi italijanskimi duhovniki in verniki. Msgr. Klince v svojem prepričanju gotovo ni bil trst, ki ga veter mae, a prav tako gotovo ni bil v službi kakih nacionalističnih revanšistov, kot bi mogli sklepati iz pisanja v Voce Isontina.

SKAD - Gorica

vabi na **ŠTEFANOVANJE**
v Lucky club» Ronke, ul. Roma 15
dne 26. decembra 1977 ob 21. uri.
Igra ansambel »RAST«

Vstopnina študentje: 3.500 lir ostali 4.000.

Goriški nadškof znova v Afriki

Na praznik sv. Lucije, 13. decembra, je goriški nadškof msgr. Cocolin odletel v Afriko, da obišče goriški misijon v Kossou in v Nimbö. Spremljajo ga gđ. Gabriella Tripani in pa župnik iz S. Vito al Torre Elio Stafuzza. G. nadškof je odpotoval, da se znova osebno prepriča, kako poteka misijonsko delo v teh dveh postojankah, za katere je prevzela celotno skrb goriška nadškofija. V spremstvu g. nadškofa je tudi Ivana Cossar, ki bo ostala v Gornji Volti, da nudi svojo misijonsko pomoč.

Koncert študentskega okteta »Tone Tomšič«

V palači Attens je bil 10. decembra tretji abonmajski koncert. Nastopil je študentski oktet »Tone Tomšič« iz Ljubljane. Goriškemu občinstvu, ki je napolnilo dvorano, se je predstavil z vrsto narodnih in umetnih pesmi. Umetniški vodja okteta je Uroš Lajdovic, ki je dirigent asistent Slovenske filharmonije. Študentski oktet je nastal leta 1972 v vrstah pevcev akademskega pevskega zbora »Tone Tomšič«. Zadal si je nalogo gojiti predvsem slovensko ljudsko in umetno pesem. To lahko spoznamo tudi iz njegove prve plošče, ki jo je izdal leta 1976.

Občni zbor sindikata slovenskih šolnikov

V torek 6. decembra je Sindikat slovenskih šolnikov v Gorici imel reden občni zbor v risalnici učiteljskega Simona Gregorčič. Udeležba je bila dobra. Poročila so podali predsednik sindikata Albin Sirk, tajnik Marjan Bednarik in blagajničarka Dornik-Dorini Adrijana.

V drugem delu občnega zbora so bile volitve novih odbornikov, ker je dosedanjim potekel njihov mandat. Na skupni odprti listi je največ glasov dobil Albin Sirk, poleg njega je bilo izvoljenih še 14 drugih članov odbora.

Na občnem zboru se je predstavil tudi prof. Samo Pahor, ki je slovenski izvoljeni zastopnik v vrhovni državni šolski svet v Rimu. Navzočim je nekoliko pojasnil, kaj je ta organ in kako poteka njegovo delo; pojasnil je tudi, kako misli tudi sam delovati v tem najvišjem šolskem izvoljenem organu. Poleg tega so na občnem zboru spremenili pravila tako, da lahko vstopi v sindikat tudi neučno osebje slovenskih šol.

Uspel zborovski koncert na Travniku

Pred kratkim je bil v Gorici v cerkvi sv. Ignacija na Travniku koncert goriških pevskih zborov in to v počastitev sv. Cecilije, zavetnice glasbe in petja. Letos je to sicer že tradicionalno srečanje pevskih zborov v sodelovanju z goriško občinsko upravo organiziral travniški italijanski zbor S. Ignazio. Ta zbor, ki ga vodi S. Jericijo, je tudi prvi nastopil in predstavil nekaj skladb Perosija, Donizzettija in Bauernfelda. Donizzettijeva Ave Maria bi sicer prišla bolj do izraza v solo točki s spremljavo orgel. Vsekakor pa je travniška pevska skupina dokazala primerno pevsko izšolanost in smisel za polifonijo. Naj še dodamo, da je ta zbor pred kratkim z uspehom gostoval v Idriji.

Drugi najavljeni zbor, Mirko Filej je po sili izostal, ker je velik del pevcev zbolel. Sledil je zbor »Città di Gradisca«, ki je izvedel zanimiv program Bachov koral »Gieb dich zufrieden«, Kodalyjevo »Esti dal« in na koncu prijetno Thompsonovo Alelujo. Pevski zbor vodi I. Montiglio. Za njim je nastopil zbor »C.A. Seghizzi«, ki ga vodi U. Perini in zapel najprej Gallusovo Ecce quomodo, nato Gotovočvo Jadovanko in končno Seghizzijev venček Mandi o tiare.

Slovensko zborovsko pesem je letos zastopal mešani zbor Lojze Bratuž, ki ga vodi S. Jericijo. Na sporedu je imel najprej Gallusov motet O beata Trinitas, čudovito skladbo polifonske zasnove, nato Ave Marijo T. da Victoria, polno lirčne mistike in religioznosti ter Lojzeta Bratuža Hostija je čista, sveta. V svoji izvedbi se je zbor kljub delni krizi v glasovni zasedbi zelo častno predstavil in tako tudi dokazal svoje nagnjenje za izvajanja tako polifonske glasbe kot slovenske pesmi.

Predzadnji je nastopil moški zbor »Monte Sabotino« pod vodstvom U. Perinija, in odpel tri skladbe pretežno efektne značaja in morda manj primerne za cerkveno izvedbo (z izjemo pesmi Puer natus). Koncert je zaključil goriški mešani zbor »Ars musica«, ki ga vodi F. Valentinsig. Zapel je moderno in zahtevno Coralovo skladbo Inclina, Domine, aurem, nato Viozzijev Ciampanilut ter Baumanovo Ave Marijo.

Goriška zborovska cerkvena revija je na splošno dobro uspeła in potrdila pomen gojitve cerkvene glasbe tudi danes, ko se je resna nabožna glasba že marsikje umaknila iz božjih hramov in predala mesto lahki popevki ali — molku.

ab

»KATOLISKI GLAS« V VSAKO SLOVENSKO DRUŽINO!

Cineforum '78

SKAD razpisuje abonma za CINEFORUM '78. Izbor filmov bo obravnaval temo »Oblast in čustva v moderni družbi«. Predavanja filmov bodo vsako drugo soboto ob 20. uri v mali dvorani Katoliškega doma v Gorici. Predavanju filmov bo sledil razgovor, včasih ob prisotnosti strokovnjaka.

Cena abonmaja za osem filmov znaša 3.000 lir. Za vpis in potrebna pojasnila so na razpolago odborniki društva.

SKAD si pridružuje pravico, da po morebitni potrebi spremeni vrstni red filmov. Program:

7. januarja: *Un cappello pieno di pioggia* (rež. F. Zinnemann)
1. *I giovani e la droga* (rež. C. Fuscagni)
21. januarja: *Morire d'amore* (rež. A. Cayatte)
4. februarja: *Diritto d'amare* (rež. E. Le Hung)
18. februarja: *Un uomo per tutte le stagioni* (rež. F. Zinnemann)
4. marca: *Il delitto Matteotti* (rež. F. Van-cini)
18. marca: *Il candidato* (rež. M. Ritchie)
1. aprila: *Seduto alla sua destra* (rež. V. Zurlini)
15. aprila: *Nick Mano Fredda* (rež. S. Ro-semberg)

SLOVENSKA SKUPNOST

vabi na

PROSLAVO TRIDESETLETNICE SAMOSTOJNEGA SLOVENSKEGA POLITIČNEGA GIBANJA

ki bo v deželnem Avditoriju v Gorici
v nedeljo 18. decembra 1977

Ob 16.30 odprtje spominske dokumentarne razstave
Ob 17. uri slavnostna akademija

Sodelujejo: dr. Drago Štoka, deželni tajnik - spominski govor
mešani zbor »Hrast« iz Doberdoba
mešani zbor »Marij Kogoj« iz Trsta
moški zbor »Mirko Filej« iz Gorice

Vabljeni!

DAROV

Za Katoliški glas: zmeraj zvesta bralka Katol. glasa iz Boljunca 5.000; družina Čotar, Gorica v spomin msgr. R. Klinca 5.000 lir.

Peter Urbanc, Kanada: za tiskovni sklad Katol. glasa in za medžupnijski list beneških Slovencev »Dome« po 150 USA dol.

Za Katoliški dom: Marijina družba 15.000; K. M. 20.000; M. C. 80.000 lir.

Za Goriško Mohorjevo družbo: slovenski verniki pri Sv. Subidi v spomin msgr. R. Klinca 30.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: J. L. 20.000.

Za Zvezo slov. katoliške prosvete v Gorici: v spomin pok. Ivana Vetriha darujeta Karel in Hermina Bonutti, ZDA 10 USA dolarjev.

Za Alojzijeve: Antonija Hribernik, Gorica 10.000; Justina K. v spomin F. Likarja 10.000; v spomin msgr. Rudolfa Klinca I. B. 20.000; v isti namen družina Brešan 10.000; Franc Češut, Sovodnje 3.000 lir.

V spomin msgr. R. Klinca darujejo: družina Colja za cerkev sv. Ivana v Gorici in za cerkev na Jazbinah po 10.000 lir.

Vicchi Ivan, Gorica, daruje v blažen spomin na pok. msgr. Rudolfa Klinca za katol. tisk, za Alojzijeve, za Zavod sv. Družine, za Sv. goro in za slovenske misijonarje po 10.000 lir.

Ivanka in Marija P. darujeta za Alojzijeve in za cerkev sv. Ivana v Gorici po 5.000 lir.

Janez in Saša darujeta za »Pastirčka« in za volčice v Gorici po 5.000 lir.

Za števerjansko cerkev: družina Terčič v spomin na pokojni Zorko in Severino Delpin 20.000 lir.

Za Skupnost - Družina Opčine: v spomin pok. Walterja Lunseri darujeta Slavica in Mirko Košuta, Sv. Križ pri Trstu 5.000; v isti namen Majda Cibic 5.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Ferlugah: N. N. 2.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Nada Zecchini 8.000; Pija Ravbar v spomin na moža 8.000; Valerija Sosič 5.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Banah: Albina Ban 4.000; Kristina Milkovič v spomin pok. Milkovič 6.000 lir.

Ob peti obletnici smrti moža Ernesta daruje žena Pina za Marijin dom v Rojanu 10.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Imelda Decleva v spomin pok. bratranca Lojzeta Vrabec 5.000 lir.

Za Mladinski dom v Boljuncu: Renato Križman v počastitev spomina pok. matere Ane Križman roj. Ujčić 10.000; Mira Maver v počastitev spomina pok. matere Terezije Bonano 5.000; boljunska mladina namesto cvetja na grob Robersa Pregarca ob njegovem 14. rojstnem dnevu 10.000 lir.

Za otroški pevski zbor »Slovenski šopek« v Mačkoljah darujejo Angela Kos in N. N. po 10.000; N. N. (2) po 5.000 lir.

Za cerkev v Boljuncu: N. N. proseč božjega blagoslova 200.000; ob poroki hčerke Matilde daruje Katarina Stepančič 10.000; N. N. iz Boljunca 10.000; Žerjal Stefanija iz Boljunca, 222 5.000; Armando in Flora Fontanot za nov večernični plašč 86.500; skupina žen iz Gornjega konca v Boljuncu v počastitev spomina pok. Pavle Strajn 8.500; Mira Maver v počastitev spomina pok. matere Terezije Bonano 5.000; Lojza Maver v počastitev spomina pok. moža Metoda 10.000; N. N. iz Boljunca 10.000; Boneta Boris iz Doline, 141 1.500; Armando in Flora Fontanot za ogrinjalo 58.000; N. N. iz Boljunca 10.000; Karmela Žerjal iz Krogelj, 39 10.000; N. N. 15.000; N. N. iz Boljunca 15.000; Silvestra Maver v počastitev spomina pok. matere Justine Pečar 20.000; cerkvene pevke iz Boljunca namesto cvetja na grob pok. Justine Pečar 10.000; namesto cvetja na grob Justine Pečar darujejo Maver Marija in Stranj Alojzija 30.000; Stranj Klavdija 10.000; Žerjal Cecilija 5.000; ob 10-letnici smrti Antonije Žerjal daruje njena sestra Ana Žerjal iz Boljunca, 214 50.000; strežnik Andrej Bavčar iz Boljunca 218 5.000 lir.

Za potresence (po g. Gorkiču): S. M., Gorica v spomin msgr. R. Klinca 10.000 lir.

Za misijon p. Kosa v Tokiju: N. N., Opčine v spomin očeta in brata Andreja 10.000; Bruna Miklovič 500 lir.

Konec tedna izide

KNJIZNA ZBIRKA GMD ZA LETO 1978

Koledar 1978 L 3500
J. Hladnik: Od Triglava do Andov L 3500
Zlate slive (knjiga za otroke) L 2000
Prim. slov. biogr. leksikon 4. snopič L 3500
Cena celotne zbirke L 8500
Prim. slov. biogr. leks. (1-4 snopič) L 10.500

★

SODELAVCEM IN BRALCEM V VED-NOST! Prihodnja številka bo izšla na osmih straneh v četrtek 22. decembra. Božična in novoletna voščila sprejemamo do torka 20. decembra popoldne. V tednu po božiču naš list ne bo izšel. Novoletna številka z letnico 1978 bo izšla v četrtek 5. januarja. Prosimo vse dopisnike in o-glaševalce, da pravočasno pošljejo svoje prispevke in oglase.

★

OBVESTILA

V gledališču Verdi v Gorici bo SSG iz Trsta uprizorilo v torek 20. decembra ob 20.30 komedijo v dveh delih Branislava Nušiča »Oblast«. Igra je za goriški abonma.

Mladinska prvenstvena tekma med domačo Olympio in Torriano iz Gradišča bo v soboto 17. decembra ob 18. uri v goriški telovadnici na Kornu.

Društvo slovenskih izobražencev v Trstu vabi na duhovno srečanje pred božičem v ponedeljek 19. dec. ob 20.15, ki bo v društvenih prostorih, ul. Donizetti 3/I. Govoril bo župnik iz Doline g. Albin Germek.

Slovenski kulturni klub v Trstu, ul. Donizetti, 3 sporoča, da bo predvajal v soboto 17. dec. ob 19.30 v društvenih prostorih barvne diapozitive o Sv. deželi g. L. Zupančič.

V Kulturne domu v Trstu bo predvajalo SSG komedijo B. Nušiča »Oblast« sledeče dneve: v petek 16. dec. ob 20.30 premiera, abonma red A; v soboto 17. dec. ob 20.30 abonma red B; v nedeljo 18. dec. ob 16. uri- abonma red C; v sredo 21. dec. ob 20.30 abonma red D; v četrtek 22. dec. ob 16. uri red H, isti dan ob 20.30 red E; v petek 23. dec. ob 16. uri red I, isti dan ob 20.30 red F.

ODBOR ZA GRADNJO KULTURNO SPORTNEBA SREDIŠČA V GORICI

vključno vabi na svečanost ob postavitvi temeljnega kamna kulturno - športnega središča ter vzdavi spominske listine, ki bo na gradbišču v ul. Brass v Gorici v nedeljo 18. decembra 1977, ob 10.30.

Časnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19; kratka poročila ob 11., 14; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. sv. maša.

Časnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Sporod od 18. do 24. decembra 1977

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Vedri zvoki. 10.30 Danes obišče Ovežo vas. 11.05 Mladinski oder: »Sovica Okas«. Drugi del. Izvedba: Radijski oder. 11.35 Nabožna glasba. 13.00 Ljudje pred mikrofonom. 13.20 Poslušajmo spet. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 8.05 Tjavidan. 9.30 Kaku so jele naše nuonote. 10.05 Koncert sredi jutra. 11.35 Plošča dneva. 13.15 Slovenski zbori. 13.35 Od melodije do melodije. 14.10 Mladina v zrcalu časa. 14.20 Glasba od tu in tam, vmes: Kulturna beleznica. 15.35 Glasbeni ping pong. 16.30 Glasba za najmlajše. 17.05 Tržaški operetni festival, prvi del. 18.10 Čas in družba.

Torek: 8.05 Tjavidan. 9.30 Nekoč je bilo. 10.05 Koncert sredi jutra. 10.25 Vladimir Korolenko: »Makarove sanje«. 11.35 Plošča dneva. 13.15 Zborovska glasba. 13.35 Od melodije do melodije. 14.10 Mladina v zrcalu časa. 14.30 Motivi iz filmov in revij, vmes: Kulturna beleznica. 15.35 Top lestvica. 16.30 Čudoviti otroški svet. 17.05 Tržaški operetni festival, drugi del. 18.10 Problemi slovenskega jezika.

Sreda: 8.05 Tjavidan. 9.30 Z modo po svetu. 10.05 Koncert sredi jutra. 10.35 Ljudje in dogodki. 11.35 Plošča dneva. 13.15 Slovenska ljudska glasba. 13.35 Od melodije do melodije. 14.10 Mladina v zrcalu časa. 14.30 Kličite Trst 31065. 16.30 Otroci pojo. 17.05 Sopranistka Rita Susovsky. 18.10 »Človek, ki je bil«.

Četrtek: 8.05 Tjavidan. 9.30 Kje so moje rožice. 10.05 Koncert sredi jutra. 10.35 Družina v sodobni družbi. 11.35 Plošča dneva. 13.15 Letošnje mednarodno pevsko tekmovanje »Cesare Augusto Seghizzi« v Gorici. 13.35 Od melodije do melodije. 14.10 Mladina v zrcalu časa. 14.30 Evergreeni, vmes: Kulturna beleznica. 15.35 Kaj je novega v diskoteki? 16.30 Odprimo knjigo pravljic! 17.05 Klavirska glasba v čitalnicah. 18.10 Urejanje vrtov.

Petek: 8.05 Tjavidan. 9.30 Block notes. 10.05 Koncert sredi jutra. 10.35 Rojstna hiša naših velmož. 11.35 Plošča dneva. 13.15 Zbor »Standrež« in Goriški dekliski zbor na »Cecilijanki 1966«. 14.30 Veliki izvajalci, vmes: Kulturna beleznica. 15.35 Njej v posvetilo. 16.00 Gremo v kino. 16.30 Otroški vrtljak. 17.05 Deželni skladatelj: Emil Adamič. 18.05 Kulturni dogodki v deželi in ob njenih mejah.

Sobota: 8.05 Tjavidan. 9.30 Nekoč je bilo. 10.05 Koncert sredi jutra. 10.35 Kulturno pismo. 11.35 Plošča dneva. 13.15 Pa se sliš'. 13.35 Izbor iz operet in glasbenih komedij. 14.10 Mladina v zrcalu časa. 14.20 Običaji in glasba. 15.00 Tekmujte s Petrom. 16.30 Svet okoli nas. 17.05 Mi in glasba. 18.05 »Dežurna služba na božični večeri«. Radijska igra. 18.45 Vera in naš čas. 19.30-24.00 »Prišla je lepa, sveta noč«, radijska božična vigilijs: 19.30 Lahka glasba. 20.00 Joško Kragelj: »Ankin najlepši božič«, črtica. 20.20 Pesmi z vsega sveta. 21.00 »Božje drevce«. Radijska igra. Napisal Vinko Beličič. 22.00 Naš božič — intervjuji. 22.30 Koncert Zveze cerkvenih pevskih zborov v Trstu. 23.15 Komorna glasba. 24.00 Prenos polnočnice iz farne cerkve v Dolini.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Ob izgubi mame in stare mame

Rozine Figelj

se iskreno zahvaljujemo domačemu župniku, msgr. F. Močniku, domačemu pevskeemu zboru, darovalcem cvetja in vsem, ki so nam na kateri koli način pomagali ter spremili pokojno na zadnji poti.

Stmaver, Oslavje, Gorica, Moša 12. decembra 1977

Hčere Marica, Mavra, Zdravka, Rozina, nečak Silvan in ostalo sorodstvo